

Doop van de Heer jaar A

Mt. 3, 13-17

Ik zei het aan het begin al: deze zondag vormt een beetje het scharnier tussen de Kersttijd en Jezus' openbaar leven. Het is nog Kersttijd, maar er is in het Evangelie al geen sprake meer van een kribbe of een Kindje. En toch zijn er parallellen tussen dat Kindje in de kribbe en die volwassen man. Ik wil graag bij een paar dingen stilstaan.

Het eerste dat de volwassen Jezus doet in het Evangelie van Mattheus is zich laten dopen in de Jordaan. U moet weten dat de Jordaan één van de laagste rivieren op aarde is: haar monding ligt op meer dan 400 meter onder de zeespiegel. Eigenlijk is dat een mooi symbool voor de weg die Jezus gaat. Om het ongeveer met de woorden van St. Paulus te zeggen uit de brief aan de Filippenzen: Hij die zich niet vastklampte aan zijn goddelijke status, maar uit de hemel neerdaalde en de gedaante van een slaaf aannam. Ge zou kunnen zeggen: zijn afdaling naar de Jordaan is een teken van die andere afdaling met Kerstmis en het verwijst al naar de vernederende dood op het kruis.

Bovendien kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan die in Judea uitmondt in de Dode Zee. Tegenwoordig nemen we daar de auto voor. In Jezus' tijd was dat een voetreis van 3 tot 4 dagen door bergachtig gebied en zeker niet zonder gevaren. Dat mag doen denken aan Abraham die op Gods woord op weg ging en aan Mozes die met Gods volk door de woestijn trok.

Als Jezus bij de Jordaan aankomt protesteert Johannes de Doper. Hij had blijkbaar in de gaten met wie hij te maken had en geeft aan: ik heb úw doop nodig, niet Gij de mijne. Opnieuw, juist als bijvoorbeeld koning Herodes, verzet een mens zich tegen Jezus' komst. En ook al heeft Johannes in feite gelijk, het is bijna een voorafbeelding van het verzet dat Jezus de komende jaren dikwijls zal ondervinden, vooral van de Farizeeën en Schriftgeleerden: ze zijn blind voor wie Hij is.

“Midden onder u staat Hij die gij niet kent” had Johannes eerder al gezegd. En dat klopt: mensen herkennen God niet spontaan als Hij onder hen komt. Ze herkenden Hem niet in de kribbe: de engelen moesten het uitleggen aan de herders. De Schriftgeleerden moesten in de Bijbel zoeken om een antwoord te geven aan de wijzen die de ster hadden gezien. En aan het eind van Jezus' leven horen we Pilatus vragen: “Zijt Gij de Koning der Joden?” Hij wist dus niet ten diepste wie hij voor zich had. Pas na Jezus' dood begint het sommigen de dagen, denk maar aan de woorden van de honderdman: “Waarlijk, deze mens was een rechtvaardige”.

Dikwijls blijkt uit hun woorden en gedrag dat mensen God maar weinig kennen, spijtig genoeg soms ook kerkgangers. Dikwijls merkt ge dat, ondanks goede wil, mensen toch erg in de greep zijn van ongeluk en kwaad. Vandaag maakt God er a.h.w. het medicijn tegen: zijn Zoon die laat zien wie en hoe God

is. Wilt ge van uw leven iets maken, en andere en uzelf gelukkig zien? Probeer dan eens wat meer als gedoopte te leven. Amen.

Johan Goris, pastoor